

[Gert Petersen]

talen kunne ændres fra år til år? Skal selvforvaltningen, hvad SF mener, være frivillig, et tilbud til institutionerne, eller skal den presses ned over hovedet på dem? Indebærer selvforvaltning, hvad SF mener, en demokratisk styring eller mere magt til lederen, direktøren, inspektøren, eller hvem det måtte være? Betyder decentralisering, hvad SF mener, at der skal flyttes myndighed ud til lokal- og boligområder, eller bare, at myndighed flyttes fra staten til kommuner, der ofte er lige så bureaukratiserede? Og skal decentraliseringen, hvad SF mener, indrammes af en landsomfattende solidaritet, eller skal markedsmekanismen og et lokalt styrkeforhold suverænt bestemme social-, uddannelses-, sundheds- og miljøpolitikken?

SF er indstillet på at forhandle med hvem som helst, der vil tage udgangspunkt i den model, jeg her har skitseret. Men som jeg også har påvist, kan den i hvert enkelt tilfælde forvandles til sin egen karikatur, så selvforvaltning og decentralisering bruges som et skalkeskjul for afvikling af velfærdssamfundet og en tilbagevenden til 1930'ernes samfund.

Sammenholder man statsministerens filosofiske udredning om selvforvaltning og decentralisering med hans mere kontante bemærkninger om, at fordelingspolitikken er gået for vidt, fornemmer man, at han er skalken, der skjuler sine sande hensigter bag kønne fraser.

Fornemmelsen bekræftes, når man ser på regeringens finanslovsforslag: Det varsler bevidstløse lineære nedskæringer, som om den offentlige sektor var en græsplæne, der kan studses med en græsslåmaskine, dybtgående sociale nedskæringer, som rammer de arbejdsløse, kontanthjælpsmodtagere og pensionister, indførelse af såkaldt brugerbetaling, der dels er camouflerede skatteforhøjelser, dels vil ramme de dårligst stillede hårdt og uddybe de i forvejen eksisterende sociale skel i vort samfund.

Socialistisk Folkeparti siger kategorisk nej til alt dette. Også SF er indstillet på en reform af den offentlige sektor, men vort sigte er at styrke demokratiet på alle planer og dermed også funktionsdueligheden og – lad os bare bruge ordet – effektiviteten. Vort sigte er ikke ad denne vej at nedbringe det offentliges samlede udgifter.

Vi mener, at folkets penge skal udnyttes bedst muligt til folkets gavn, og vi er lige så meget imod solderi som alle andre. Men vi ved og-

så, at der på en række områder er behov for ekspansion af den offentlige sektor, f.eks. i den kollektive trafik, i sikring af miljøet, i uddannelsessektoren, i det forebyggende sundhedsvæsen, i udbygning af dagplejepladser og også på andre områder, herunder ikke mindst det offentliges funktion som en dynamo for erhvervspolitikken.

Af disse grunde er SF imod generelle offentlige besparelser. Vi anser det nuværende offentlige indkomstprovenu for nødvendigt. Derimod ønsker vi skattebyrden, finansieringsbyrden, fordelt på en anden og socialt mere retfærdig måde. Vi satser ikke fra SF's side på nogen kraftig vækst i de offentlige udgifter under de nuværende økonomiske forhold, men på en bedre udnyttelse af ressourcerne. Vi er indstillet på tilbageholdenhed. I vore egne forslag og planer har vi regnet med en årlig vækst på allerhøjest et par procent.

Inden for den samlede ramme vil en selvforvaltningsreform efter SF's model givetvis føre til besparelser på nogle områder, især hvad administration og smålig kontrol angår. Og så er det for os aldeles afgørende, at de således sparede midler anvendes dér, hvor der, som jeg sagde, er behov for ekspansion.

Det er SF's principper for en reform af den offentlige sektor baseret på demokratisk selvforvaltning, på solidarisk decentralisering og på omfordeling af midlerne ud fra de nye prioriteringer, som måtte være nødvendige. Herom forhandler vi naturligvis gerne med alle, der er interesserede, men jeg tvivler på, at statsministeren er det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil allerede nu sige til hr. Gert Petersen, at vi i Socialdemokratiet godt vil være med til at diskutere forslaget om en nærmere udredning af alle perspektiverne omkring den danske tilslutning til det indre marked.

Som jeg sagde i min tale i dag, har forberedelserne hidtil været meget dårlige. Uanset om man lægger vægt på de positive perspektiver eller man lægger vægt på de risikomenter, man ser i udviklingen omkring det indre marked, er der ingen tvivl om, at vor forberedelse har været for dårlig; vi mangler et bedre beslutningsgrundlag og diskussionsgrundlag.